

Սահմանական Տարրություն

ԱՐԵՎ-ՍԿԱՎԱՌԱԿԻ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔԸ ՈՒՐԱՐՏԱԿԱՆ ԲՐՈՒՋԵ ԳՈՏԻՆԵՐԻ ԶԱՐԴԱՄՈՏԻՎՆԵՐՈՒՄ

Թանալի բառեր- Ուրարտու, բրոնզե, գոտիներ, զարդամոտիվներ, թևավոր, սկավառակ, արև, արեգակ, զաղափար, պատկեր, նշան, սիմվոլ, խորհրդանշ, պաշտամունք, կենաց, ուժ, պտղաբերություն, իմաստաբանություն, հարդարանքային, բաղկացուցիչ, տարրեր:

Ուրարտական բրոնզե գոտիները ներկայացնում են հինավոր արտեֆակտների մի ուրույն խումբ, որոնք որպես մետաղագործական արհեստի յուրահատուկ գլուխգործոցներ ոչ միայն ակմահայտորեն վկայում են ուրարտական մշակույթի աննախադեպ վերելքի մասին, այլև հանդիսանում են բուն ուրարտական կրոնի, աստվածաբանական պանթեոնի և ծիսական-մյութոսաբանական պաշտամունքային տարրերի մասին վկայող կարևորագույն աղբյուրներ:

Ուրարտական բրոնզե գոտիների կրոնական-ծիսական նշանակություն ունեցող նշան-սիմվոլներից ամենակարևոր ու նշանակալիցը Թեևավոր արև-սկավառակի խորհրդանշն է: Ուրարտական գոտիների որոշ պատկերներում այդ խորհրդանշիցը պատկերվում է այլ խորհրդանշների հետ, երբեմն առանձին, որոշ դեպքերում՝ այլ պատկերների հետ զուգակցված: Թեևավոր արև-սկավառակը ուներ կարևոր նշանակություն ուրարտական կրոնական և դիցաբանական հասկացությունների համակարգում: Ինչպես հայտնի է, Ուրարտուի բնակիչների համար արևի և դրա հետ սերտորեն կապված կրակի գաղափարները հատուկ պաշտամունքային հասկացություններ էին, և պատահական չեն, որ ուրարտական գլխավոր աստվածների եռյակին (Խալդիի և Թեյշերայի հետ մեկտեղ) պատկանում էր նաև Շիվինի Արևի աստվածը՝ ուրարտական գերագույն դիցություններից մեկը: Ս. Հնայակյանը իր «Վանի թագավորության պետական կրոնը» աշխատության մեջ, վկայակոչելով Վանա լճի ավազանում գտնված Միերի Դուռ հուշարձանի սեպագիր արձանագրությունը, որտեղ նշված են ուրարտական աստվածները և դրանց պատվին զոհաբերված կենդանիները, բազմաթիվ առիթներով անդրադարձնում է Շիվինի աստծուն՝ ուրարտական աստվածաբանական պանթեոնի խալդի, Թեյշերա և Շիվինի եռյակի ամենակարևոր կերպարներից մեկին: Նա չափազանց կարևոր տեղեկություններ է հայտնում ուրարտական Շիվինի աստծո մասին: Մեր ուսումնասիրության համար մասնավորապես արժեքավոր են համարվում հետևյալ պատմական փաստերը. ա) Շիվինի անունը ուրարտական սեպագրերում օգտագործվել է հատուկ շումերա-աքքադական Արևի գաղափար-սիմվոլով (Ղ ՈՒՏՈՒ)¹ ընդգծելով այդ աստծո պաշտամունքի հինավոր պատմական արմատների առկայությունը Փոքր Ասիայի (հիթիթական Շիու-Շիունի – հուրիական Շիմիգի – ուրարտական Շիվինի) և Սիհագետքի (շումերական Ուլ – աքքադական Ուլտու) հին քաղաքակրթություններում, բ) Ուրարտույուն Շիվինի բառով անվանվում էր նաև Արև-սկավառակը², բայց այս անգամ արդեն առանց հատուկ Ղ ՈՒՏՈՒ գաղափարային նշանի: Հետևաբար ուրարտական աստվածաբանական պանթեոնի մյութոսաբանական համակարգում Շիվինի սրբազն անունը միաժամանակ գործածվել է որպես անվանում և՝ Արևի գերագույն աստծո, և՝ Արև-սկավառակի համար, զ) Շիվինի սրբազն անունը ուրարտական կրոնական-մյութոսաբանական համակարգում և ունեցել է որոշակի ժամանակագրական և ծիսակատարային կարևորագույն գործառույթներ – հատուկ Ղ ՈՒՏՈՒ հՏՈՒ. Շիվինիի Ամիս զաղափարագիր անվանմանը կոչվել է ուրարտական օրացույցի ամիսներից մեկը, որն Ուրարտուի բնակիչների համար եղել է ամենակարևորներից մեկը և ունեցել է հատուկ ծիսական նշանակություն: Շիվինիի ամ-

¹ Տե՛ս Հնայակյան Ս., Վանի թագավորության պետական կրոնը, Ե., 1990, էջ 44:

² Տե՛ս նույն տեղում, էջ 45:

սում էին կատարվում ուրարտացիների բոլոր տոնախմբությունները, ծիսային արարողությունները և կենդանիների զրհաբերությունները, դ) Ուրարտական գերագույն Շիվինի Արևի աստծուն էին նվիրաբերված և կառուցված բազում տաճարներ, պաշտամունքային կենտրոններ մասնավորապես ուրարտական մայրաքաղաքը Տուշպայում և Ուիշինի քաղաքում¹: Ուրարտական Սարդուրի 1-ին արքան Տուշպա մայրաքաղաքը ձոնել էր Շիվինի Արևի աստծուն, մի հանգամանք, որը կարող է հուշել Վանա լճի ավագանում արևապաշտական ավանդույթների հիմավորոց արմատների մասին, որոնք եկել էին ուրարտների նախորդներից՝ հուրիներից, դ) Ուրարտական Շիվինի Արևի աստծոն անվան ծիսական-կրոնական ծագումնաբանությունը ոչ միայն հաստատում է ուրարտական քաղաքակրթության պատմական կապերը Փոքր Ասիայի (հիթիթական Շիու-Շիունի – հուրիական Շիմիզի – ուրարտական Շիվինի) և Միջագետքի (շումերական Ուդ – աքքաղական Ուտու) հին քաղաքակրթությունների ծիսական-մյութոսաբանական տրադիցիաներին, այլև վկայում է, որ այդ մշակույթների կրոնաբանական հայացքները վերապերել են պատմական բնաշրջություն կամ էվոլյուցիա, որի հետևանքով էլ ծագումնաբանորեն հաստատվել և աննախադեպ զարգացում է ստացել բուն ուրարտական մյութոսաբանական համակարգը: Այդ կապակցությամբ ի. Ավագյանը «Էրիախի Երկրի կրոնը» հոդվածում կարծիք է հայտնում, որ Ուրարտուի պետական կրոնը կազմված էր տարբեր ժողովուրդների կրոնական պատկերացումներից և ուրարտական կրոնում, բացի ուրարտական աստվածներից, ընդգրկված էին նաև շումերա-աքքաղական, հուրիական, խեթական (հիթիթական), հայկական դիցություններ և կրոնական-մյութոսաբանական տարրեր²: Ուրարտական կրոնի ծիսական-դիցաբանական տարրերի և մյութոսաբանական կերպարների պատմական-ժամանակագրական ու աշխարհագրական բազմազանությամբ է պայմանավորվում Ուրարտական բրոնզե գոտիների արվեստաբանական լուծումների բացարձիկ հարստությունը և թեմատիկ անկրկնելիությունը:

Այն անվիճելի փաստը, որ Թեևավոր արև-սկավառակի սրբազն խորհրդանշը հին ուրարտացիների պատկերացումներում անմիջականորեն առնչվում էր գերագույն Շիվինի աստծու հետ վկայակոչվում է Հայաստանի պատմության թանգարանում պահպող և Բ. Պիհոտրովսկու կողմից նկարագրված Ուրարտական գոտու բեկորի տեսարաններից մեկով, որտեղ Շիվինի աստվածը պատկերված է ծնկաչոք դիրքում աղոթելիս Արևի էռույանը: Իր գլխի վերևում նա պահում է Թեևավոր արև-սկավառակի խորհրդանշը³: Ուրարտական քաղաքակրթությանը նվիրված իր աշխատության մեջ Բ. Պիհոտրովսկին անդրադառնում է ուրարտական աստվածային պանթեոնին՝ ընդգծելով աստվածների եռյակի՝ Խալդիի, Թեյշեբայի և Շիվինիի գլխավորությունը: Նա Շիվինիին կարևորությամբ դասում է Երրորդ ուրարտական աստված՝ ինձն ընդունելով Մերի Դան Վրայի սեպագիր արձանագրությունը՝ ուրարտական աստվածների հիշատակած⁴:

Ուրարտական կրոնի գերագույն աստվածների եռյակը՝ Խալդին, Թեյշեբան և Շիվինին աստվածները, ինը ուրարտացիների գիտակցության մեջ անմիջականորեն առնչվում էին բնական ահեղ տարերքների հետ: Բ. Պիհոտրովսկին նշում է ուրարտական արվեստում Խալդիի, Թեյշեբայի և Շիվինիի պատկերման տարրերությունները, որտեղ առաջին երկուսը պատկերված են կանգնած սրբազն կենդանիների վրա. Խալդին առյուծի, իսկ Թեյշեբան ցուլի վրա՝ խորհրդանշելով, համապատասխանաբար, ամենակալ ռազմական զրորյացունը և ահեղ բնական տարերքները ամպրոպի, շանթի և կայծակի տեսքով: Իսկ Շիվինին պատկերված էր ծնկաչոք, ծեռքերը վեր՝ դեահի արևը պարզած Արև-արեգակին աղոթելիս՝ աղերսելով կենաց ուժ, հավանաբար հանուն պտղաբերության, բարգավաճման և խաղաղ կյանքի⁵: Այսախոսվ՝ Բ. Պիհոտրովսկու ներկայացրած ուրարտական գերագույն աստվածների եռյակի կերպարային վեր-

¹ Տե՛ս նոյն տեղում, էջ 46:

² Տե՛ս Ավագյան Ի., Էրիախի Երկրի կրոնը, Շիրակի հայագիտական հետազոտությունների կենտրոն, Գիտական աշխատավայրություններ, 2013, № 16, էջ 1:

³ Տե՛ս Piotrovsky B., Archaeologia Mundi, Ourartou, Nagel, 1970, page 80.

⁴ Տե՛ս Piotrovskii B., The Ancient Civilization of Urartu, translated from Russian by James Hogarth, New York Cowles Book Co., N.Y., 1969, page 65.

⁵ Տե՛ս նոյն տեղում, էջ 65.

լուծությունից մեզ համար պարզ է դաշնում, որ չնայած և Շիվինի աստվածը դասվում էր երրորդը ուրարտական դիցարանում, այնուամենայնիվ ուրարտ ժողովրդի բարգավաճ կանքի և խաղաղ շինարարության համար նա ուներ առաջնային, սկզբունքային նշանակություն: Դրանով է հավանաբար պատճառաբանված Ուրարտական բրոնզե գոտիների պատկերագրության մեջ Շիվինիի պատկերում՝ որպես ուրարտական երրորդ աստված, զուգակցված թեավոր արև-սկավառակի հետ, որը մենք դասում ենք որպես ամենակարևոր Նշան-խորհրդանիշ ուրարտական գոտիների դիցական նշան-ների համակարգում, քանի որ նա առավել հաճախ գործածվում է գոտիների աստվածային և դիցական կերպարների հետ, ինչպես նաև՝ առանձին: Այսպիսով՝ այս հիերարխիկ անհամապատասխանությունն ունի իր տրամաբանական բացատրությունը – Շիվինին դասվելով երրորդը ուրարտական դիցարանում, առաջնային էր ուրարտացիների խաղաղ կյանքում և ծառայում էր որպես կենաց ուժի, արևային էներգիայի և պտղաբերության սրբազն խորհրդանիշ:

Անդրադառնալով թեավոր արև-սկավառակի խորհրդանշական Նշանին՝ պետք է նշմարել նրան ներհատուկ սիմվոլիկ իմաստաբանությունը կամ իմաստային գաղափարը: Արևը, լինելով իրական երկնային մարմին և հանդիսանալով երկրային կյանքի երկնային արգասիքը, տվյալ դեպքում աստվածացվում է Շիվինի գերագույն աստծոն կերպարով և ծիսականացվում է հավեյալ կցորդային մանրամասներով աջ ու ձախ կողմերում առկա թերով և թռչնանման պյուզով: Նման գեղարվեստական մեթոդով ուրարտացի վարպետները ստեղծեցին ոչ միայն Արև-արեգակի վերացական պատկերը, այլև, ինչը կարևոր է ընդգծել, հավերժական Արև - դիցական տարերի իդեալականացված գաղափար-նշան-խորհրդանիշը: Այդպիսի խորհրդանիշը ուրարտացիների համար վեր էր դասվում պայմանական ընկալումներից՝ ժամանակից, տեղից և այլ իրական ըմբռնումներից՝ ընկալվելով որպես հավերժության, մշտնշենականության և անսպառ կենաց ուժի և էներգիայի անմար աղբյուր: Թեավոր արև-սկավառակի գաղափար-նշան-սիմվոլիկ կարևորությունը Ուրարտական բրոնզե գոտիների պատկերագության մեջ ամենակին էլ պատահական չէ: Այս ունի պատմականորեն բնաշրջական (էվոլյուցիոն) փուլերի և պատմական ժամանակային ցիկլերի ընթացքում ձևավորված դիցարանական ծագումնաբանության պատմություն: Ա. Պետրոսյանի կարծիքով ուրարտական Շիվինի Արևի գերագույն աստծոն անունը ուղղակի ծագումնաբանությամբ առաջացել է հուրիական Շիմիզի Արևի աստծոն անունից՝ արտահայտելով «Շի» հուրիական-ուրարտական Արևի գաղափարային վանկ-արմատը: Նա ամրապնդում է ուրարտական գերագույն աստվածների հուրիական ծագումը Ամարուպի գերագույն աստվածների համեմատական համադրությամբ. հուրիական թեշուրից առաջացել է ուրարտական թեշշերան¹: Շիվինի անունը կարող է ծագած լիներ նաև խեթական Շիու, Շիու, Շիունահ (Արև, Արևի աստված) բարից՝ մի անգամ ևս պատմականորեն վկայելով ուրարտական աստծու անվան արմատական-ծագումնաբանական կապը Արևի գաղափարի հետ²: Բացի դրանից՝ Ա. Պետրոսյանի կարծիքով Ուրարտույուն Շիվինի աստծոն Արևի գաղափարի արմատացած լինելու փաստը կարելի է գտնել Շիվինիի կնոջ՝ Տուշ-պուեայի անունում, որ կապված էր Ուրարտուի մայրաքաղաք Տուշպայի հետ³:

Կանա լճի ավազանի շրջանում Այանիս ուրարտական իննավորց քաղաքի հնագիտական պեղումների ժամանակ Ա. Չիլինգիրօղլուն հայտնաբերել է շատ հազվագյուտ, կարելի է ասել, միակը իր տեսակում թեավոր արև-սկավառակի խորհրդանիշը (տե՛ս նկարներ 3, 4), որը բրոնզե թիթեղ է Արևի սրբազն պատկերներով և, ամենայն հավանականությամբ, բրոնզե գոտու կամ ծիսական հանդերձանքի բեկոր է:

¹ Տե՛ս Պետրոսյան Ա., Խեթենի հետքեր Հայկական լեռնաշխարհի արևելքուն և հարավ-արևելքուն, Հայկական գորությամբ...Հոդվածների ժողովածորի նվիրված Բորիս Պիոտրովսկու 100-ամյակին, ԳԱԱ Գիտություն Հրատարակչություն, Ե., 2010, էջ 65:

² Տե՛ս նունը, էջ 66:

³ Տե՛ս Պետրոսյան Ա., Ուրարտական գլխավոր աստվածների երակը և պետության իշխող վերնախավի ծագման խորը (Լեռնա-Հառպատի ծննդյան 140-ամյակի առթիվ), Պատմա-բանասիրական Հանդես, 2002, № 2, էջ 249:

Ա. Բաթմազը նկարագրել է այդ խորհրդավոր արտեֆակտը իր հոդվածի մեջ՝ ընդգծելով նրա կապը ուրարտացիների Արևի պաշտամունքի հետ¹:

Մի այլ արտեֆակտ, որը ոսկուց պատրաստված թևավոր արև-սկավառակի խորհրդանիշ է, գտնվեց Այանիսի գլխավոր տաճարի շքանուտքներից մեկում (տե՛ս նկարներ 5, 6), մի հանգանանք, որը անմիջականորեն վկայում է Արևի և դրա հետ կապված աստվածների, հիմնականում Շիվինիի պաշտամունքի բացարիկ կարևորության մասին: Ա. Բաթմազը նշում է, որ այս թևավոր արև-սկավառակը պատրաստված է եղել ոսկուց և կիրառվել է կրոնական արարողությունների համար դիցական նշանակություն ունեցող ծեսերի ընթացքում²: Այսպիսով՝ մեր ուշադրությունը սկսելով ոսկե թևավոր արև-սկավառակի արտեֆակտի հայտնաբերման փաստի հատուկ ընդգծված կրոնական-ծիսական և արարողական նշանակության վրա՝ մենք նույնպես հակված ենք այն մտքին, որ այդ խորհրդանիշը պատկերվում էր Ուրարտական բրոնզե գոտիների վրա հատուկ մտածելակերպում՝ պայմանավորված իին ուրարտացիների մտածելակերպում տարբեր գիտակցական և իմացական մակարդակներով. ա) Կրոնական-մյութոսաբանական Արևի աստված Շիվինիի պատկերում՝ արտահայտելով գերբնականի գերագույն գաղափարը, բ) Երևոյթային-բնական՝ բուն Արևի սկավառակի և նրա թևերի, ճառագայթների ճաձանչավոր պոչերի տարրերում՝ արտահայտելով բնականի վեհագույն գաղափարը, գ) մարդկային-բնավորային՝ Արևի բնական հատկությունների՝ էներգիայի, ջերմության, կրակի և կիզիչ ուժի արտահայտությունները մարդկային բնավորության գծերում, ինչպիսին են ուժը, եռանդը, կամքը, ցասումը, արիությունը, քաջությունը և այլն՝ արտահայտելով մարդկային էության ներքնային կենսականության կամ ներքնականի գաղափարը: Համաձայն իին ուրարտացիների պատկերացումների՝ Ուրարտական բրոնզե գոտիների վրա պատկերված թևավոր արև-սկավառակի սիրական սիմվոլները միաժամանակ ներմարմնավորում էին երեք պատկերային աշխարհների կամ գիտակցական մակարդակների՝ գերբնականի, բնականի և ներքնականի սիմվոլիկ համալրումը: Ուրարտացիները ընդունում էին նաև այդ պատկերային մակարդակների գաղափարային համալրումը որպես անմիջական կապ բնական, ֆիզիկական արևի և գերբնական Շիվինի աստծո միջև, իսկ բրոնզե գոտիու վրա պատկերված թևավոր արև-սկավառակի սիմվոլը համարում էին կենսական հատկությունների և դիցաբանական-հրաշագործ էներգիայի անսպառ աղբյուր: Ավելին, հնագույն ուրարտացիների դիցաբանական-մյութոսաբանական արմատացած պատկերացումների համաձայն՝ ինչպես ամբողջական Ուրարտական բրոնզե գոտին, այնպես էլ դրանում կանոնավոր պատկերված կրոնական-ծիսական բնույթ ունեցող հարդարանքային բաղկացուցիչ տարրերը ունեն գերբնական, հրաշագործական ու մոգական ազդեցություններ երկրային ու երկրային լյանքի վրա: Այսպիսով՝ ուրարտական բրոնզե գոտիուն վերագրվում էին արտասովոր հատկանիշներ, որը պահպանում էր մարդկանց լյանքը, կեցությունը և ունեցվածքը, իսկ պատերազմների, աղետների և փորձությունների ժամանակ փրկում էր գոտին կրողներին, օժանդակում մարտի դաշտում, քաղաքային շինարարության ժամանակ և առևտրական գործարքներում:

Ուրարտական բրոնզե գոտիներում վերը ներկայացրած զարդանախշային և բուսական մոտիվների հարդարանքային բաղկացուցիչ բարրերի, տվյալ դեպքում,

¹ St'u Batmaz A., Votive Objects and Their Storage Areas in Urartian Fortresses, Ancient Near Eastern Studies, issue 52, 2015, page 198, figure 29.

² St'u Batmaz A., A New Ceremonial Practice at Ayanis Fortress – the Urartian Sacred Tree Ritual at the Eastern shore of lake Van, JNES, volume 72, Issue 1, April 2013, page 75, figure 23.

Թեսավոր արև-սկավառակի օրինաչափային հատուկությունների խորհրդանշային բնորոշումները հանգում են վար արտահայտված սիմվոլիզմին կամ սիմվոլիկ իմաստաբանությանը: Այդ իսկ պատճառով էլ տվյալ սիմվոլի զարմանալի տեսակային բազմազանությունը տեղ գտավ բազում Ուրարտական բրոնզե գոտիներում: Որպես կրոնական-ծիսական և դիցական-մյութոսաբանական տարր՝ Թեսավոր արև-սկավառակը ունեցել է բազում տարրերակներ՝ ամեն մեկը օժտված որոշակի ֆունկցիաներով: Տվյալ տարրի տիպաբանական բազմազանությունը ունի որոշակի նշանակություն ուրարտական մյութոսաբանության մանրակրկիտ ուսումնասիրության համար, քանի որ ակնհայտորեն բացահայտում է ուրարտական դիցաբանական պատկերացումների բարդ համակարգը և սիմվոլիկ-իմաստաբանական գործառույթները: Թեսավոր արև-սկավառակի սիմվոլիկ-իմաստաբանական գործառույթները տվյալ շատ կարևոր խորհրդանշից դարձրին բավականին տարածված Ուրարտական բրոնզե գոտիների պատկերագրության մեջ, որտեղ այն հանդիպում է Շիվինի Արևի աստծո կերպարի համադրությամբ, նաև՝ առանձին, այլ բաղկացուցիչ տարրերի հետ զուգակցված: Դիտարկելով Շիվինի գերագույն Արևի աստծո հետ Թեսավոր արև-սկավառակի խորհրդանշից առավել հետաքրքրական օրինակները՝ հարկավոր է մի անգամ ևս նշել Հայաստանի պատմության թանգարանում պահպող նմուշը (տե՛ս նկար 1 և նկար 2), որը պատկանում է առավել արտահայտիչ և թեմատիկորեն հագեցած նմուշների շարքին:

Թեսավոր արև-սկավառակի տարրերակների ու տարատեսակների գատման ու տիպաբանական դասակարգման փորձ է կատարել Ռ. Չավուշօղլուն՝ նկատի առնելով, որ ինքնին Թեսավոր արև-սկավառակը, բացի հավերժական Արև-դիցական տարրերի իդեալականացված գաղափար-նշան-սիմվոլ լինելուց և զարդանախշային ու բուսական մոտիվների հարդարանքային բաղկացուցիչ տարրը հանդիսանալուց, ոչ միայն որակավորվում է որպես առանձին տեսակ, այլ իր հերթին ունի բազմաթիվ տարատեսակներ¹: Ստամբուլի Ուեզան Հազ թանգարանի ուրարտական բրոնզե գոտիների կատալոգում նա ներկայացրել է դրանց բաղկացուցիչ տարրերի տեսակները և Թեսավոր արև-սկավառակի տիպաբանական տարատեսակները: Ներկայացրած տասներկու տարրերակներում (տե՛ս. նկար 7 ա, բ, գ, դ, ե, զ, է, ը, թ, ժ, ի, լ) մենք կարող ենք այդ տարրերի պատկերներում գտնել էական նմանություններ և տարրերություններ, մի հանգամանք, որը ակնհայտորեն մատնանշում է, որ Թեսավոր արև-սկավառակները՝ լինելով Ուրարտական բրոնզե գոտիների դիցաբանական կարգերի և հարդարանքային մակարդակների էական տարրեր, իրենց հերթին բաղկացած են ավելի մանր բաղկացական տարրերից: Այդ նկարագրային մանրամասների հանրագումարից էլ կազմվում են Թեսավոր արև-սկավառակի տիպաբանական տարրերակները, որոնք ակնառու կերպով հուշում են մեզ, որ Ուրարտական բրոնզե գոտիների պատկերագրությունը արվեստաբանական բարդ երևույթ է կազմված իրարից հիերարխիկորեն կախված և միմյանցով պայմանավորված դիցաբանական ու մյութոսաբանական տարրերից: Այդ բարդ, սակայն հստակ ընդգծված և հիերարխիկորեն դասակարգված համակարգը յուրաքանչյուր առանձին Ուրարտական բրոնզե գոտին դարձնում էր մի ուրույն ստեղծագործություն կրոնական-ծիսական անկրկնելի տարրերով և դիցաբանական-մյութոսաբանական կոնստեքստով:

Ռ. Չավուշօղլուի ներկայացրած Թեսավոր արև-սկավառակի ձևերի տիպաբանական տարրերակներում ակնհայտորեն աչքի են ընկնում կաղապարային նմանությունները և կազմավորիչ բաղադրամասերի տարրերությունները: Նմանությունները ցույց են տալիս բացած թերթի, թքնանաման պոչերի և ձաճանչավառ ձառագայթների առկայությունը, իսկ տարրերությունները ամենակենտրոնում թեսավոր միջուկ-նեցուկ սկավառակի առկայությունը կամ բացակայությունը կամ աստվածային մարդակերա կերպարի փոխարինությունը: Էական տարրերություններ են ձաճանչավառ ձառագայթները, որոնք ավարտվում են կլորներով կամ կլորակների փնջով, ծաղիկներով կամ ծաղ-

¹Տե՛ս Çavuşoğlu R., Urartian Belts – Rezan Has Museum Urartian Belt Collection; Rezan Has Museum, İstanbul 2014, page 183, figures 1-12.

կանման կոկոններով, որոշ տարբերակներում՝ լրիվ առանց ձառագայթների: Հետաքրքիր է կլորով ավարտվող ձառագայթներով տարբերակը, որին կպած է մի փոքր կլորակ և: Կան նաև զգալի տարբերություններ վեր խոյացող ձաճանչների պատկերներում, որոնք կարող են լինել ուղիղ կամ կոր, պտուտակներով և ուղիղ ձաճանչներով կամ էլ լրիվ՝ առանց դրանց: Պետք է հասկանալ, որ ինը ուրարտացիների համար թեավոր արև-սկավառակի յուրահատուկ սիմվոլիկ ձևերը ենթադրում էին տիպաբանական հատուկ առումներ և կապված էին սիմվոլիզմի կամ սիմվոլիկ իմաստաբանություն կատեգորիաների հետ:

Ուրարտական բրոնզե գոտիների թեավոր արև-սկավառակի պատկերումներում կարևոր նշանակություն ունեն այդ իմաստաբանական խորհրդանշիչ ոիրքը և համադրումը այլ տարրերի հետ: Դրա դիրքային-հարդարանքային գործառույթը այլ Նշան-պատկեր-սիմվոլների հետ, նամանավանդ սրբազն Կենաց ծառի խորհրդանշիչ հետ, տիպիկ է ուրարտական բրոնզե գոտիների պատկերագրության մեջ: Թեավոր արև-սկավառակի տվյալ գործառույթի լավ օրինակ է Ու. Չեյլի կատալոգում (տե՛ս նկար 9) պատկերագրող ուրարտական բրոնզե գոտու մի բեկոր՝ Շիվինի արևի աստծվածք թեավոր արև-սկավառակի մեջ սրբազն Կենարնու վրա, որտեղ ակնհայտորեն երևում են այն տարրերը, որոնք գուգակցված են Երկրաչափական նախշային բջիջներում գտնվող սուրբ Կերպարների հետ՝ խորհրդանշելով թեավոր արև-սկավառակի աստվածապաշտական բնույթը¹: Տվյալ բեկորը ունի տարբերություններ թ. Կենդալի ներկայացրած Շիվինի պատկերում (տե՛ս նկար 8), որը կարելի է համարել դասական և հնարավոր է, որ այն հանդիպի ուրարտական այլ տեսակի բրոնզե արտեֆակտների պատկերագրության մեջ: Թեավոր արև-սկավառակի խորհրդանշը, բացի Արևի կենարար, կենսական և էներգետիկ հատկություններն արտահայտելուց, իր կցված թերով արտահայտում է ինքնության, ինքնուրույնության և հավերժության գաղափարները: Դա է իմանական պատճառներից մեկը, որ թեավոր արև-սկավառակի խորհրդանշը հաճախ պատկերվում է ինքնուրույն, իր սեփական կոնտեքստում և հստակ նշանակությամբ (տե՛ս նկար 10 և 11): Ի. Կադարի և Դ. Բոնակոսիի աշխատություններից բերված այս օրինակները և՝ տիպիկ են իրենց տիպաբանական առումներով և՝ ունեն որոշակի յուրահատկություններ, որոնք արժանի են ուրարտագետների ուշադրությանը և մանրակրկիտ գննանը: Նույնը կարելի է ասել նաև Շիվինի Արևի գերազույն աստծոն հետ պատկերված սակավաթիվ ուսումնասիրված օրինակների մասին (տե՛ս նկար 12, 13, 14) Ո. Չավուշօղլու վերջերս հրատարակած Ոեզան Հազ թանգարանի Ուրարտական բրոնզե գոտիների կատալոգում:

Թեավոր արև-սկավառակի այս հիերարխիկ համապատասխանությունը կամ համապարփակությունը, ներդաշնակ առնչությունը ուրարտացիների բոլոր պատկերային մակարդակների հետ, դրանց սիմվոլիկ համակողմանիությունը վկայում են այդ Նշան-սիմվոլ-գաղափարի բացառիկ և, կարելի է ասել, արմատական կարևորության մասին: Ուրարտացիների համար արևը ամեն ինչ էր, ամենուրեք, մշտնջենական և արտահայտում էր կենաց ուժի, կենարար էներգիայի և հավերժության գաղափարները: Թեավոր արև-սկավառակի այդ գաղափարային նեցուկը հիերարխիկորեն լրիվ համապատասխանում և համազոր է Ուրարտական բրոնզե գոտիների մյուս ամենակարևոր ու ևս արմատական նշանակություն ունեցող սիմվոլին՝ Կենաց Ծարին:

Ամփոփելով Ուրարտական բրոնզե գոտիներում պատկերված ամենակենսական և կարևորագույն տարրերի՝ թեավոր արև-սկավառակի և Շիվինի Արևի աստծոն կերպարների բնութագրային ուսումնասիրումը՝ մենք սկսում ենք ավելի համոզվել այն գիտական փաստին, որ Ուրարտական բրոնզե գոտիների զարդամուտիվներում հմուտ արվեստաբանական միջոցներով և բարձր գեղարվեստականություն ունեցող հնարքներով արտացոլվել են ինը ուրարտացիների կրոնական պատկերացումները,

¹Տե՛ս Seidl U., Bronzekunst Urartus, Verlag Philipp Von Zabern, Mainz am Rhein, 2004, Tafel 59.

¹Տե՛ս Çavuşoğlu R., Urartian Belts – Rezan Has Museum Urartian Belt Collection, Rezan Has Museum, İstanbul 2014, page 183, figures 1-12.

ծիսական-արարողական ավանդույթները, հավատալիքային ընկալումները և պաշտամունքային աշխարհայացքը: Այսպիսով՝ Ուրարտական բրոնզե գոտիները՝ որպես բարձր մշակույթային նշանակություն ունեցող արտեֆակտներ և էական մյութոսաբական տարրերի ուրույն և անկրկնելի մշակութային աղբյուրներ, ստանում են բացառիկ նշանակություն ոչ միայն ուրարտագիտական ուսումնասիրությունների բնագավառում, այլև ստանձնում են վճռշող նշանակություն համայն ուրարտագիտության համար:

Саак Таронци, Символическая осмысленность орнаментально-украшательских мотивов Урартских бронзовых поясов,— Темой статьи является детальное описание орнаментально-украшательских мотивов Урартских бронзовых поясов, их своеобразных функций в системе художественных концепций Урартской иконографии, и то специальное символическое осмысление, которое гармонично представляет эстетико-художественные особенности, изобразительно-тематические отражения и смысловые-идейные принципы этих орнаментально-украшательских элементов. В начале статьи представляются роль и значение орнаментально-украшательских мотивов Урартских бронзовых поясов как их важных композиционных компонентов и составных элементов дизайна, так и их специфический символизм в mythologическом контексте религиозно-обрядной системы урартского веровательного мировоззрения. Затем представляется один из самых главных и насыщенных знаков-символов этой своеобразной системы – Крылатое Солнце-Диск, раскрывается непосредственная связь этого священного символа с Солнцем-Солнечным Кругом и поклонением богу Солнца Шивини.

Saak Tarontsi, Symbolic meaningfulness of ornamental-decorational motives of Urartian bronze belts,— The immediate theme of the article is the detailed description of ornamental-decorational motives of Urartian bronze belts, their peculiar functions in the system of artistic concepts of Urartian iconography, and that specific symbolic comprehension, which harmoniously represents aesthetic and artistic features, figurative-thematic reflections and notional-ideological principles of those ornamental-decorational elements. At the beginning of the article the role and significance of ornamental-decorational motives of Urartian bronze belts are presented, as of their important composite components and constituent elements of design, as well as their specific symbolism in the mythological context of religious-ritual system of Urartian beliefs' worldview. Hereafter, one of the most important and vital signs-symbols of this specific system is presented – Winged Sun-Disk, and the direct connection of that sacred symbol with Sun-Sunny Circle and the worship of Sun god Shivini is revealed.